

otte og Fyrgetyvende Møde.

Onsdagen den 3die December Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der siden forrige Møde vil findes ombeelt paa de Herrers Pladser de to fra Landstinget overfendte og igaar anmeldte Lovforslag, nemlig „Forslag til Lov angaaende nærmere Bestemmelser vedrørende Danske Lovs 2—22—64 og Lov om Kirkesyn m. m. af 19de Februar 1861 §§ 33 og 34“ samt „Forslag til Lov om Forandring i Lov om Sognebaands Løsning af 4de April 1855“.

Da Indenrigsministeren senere idag skal være tilstede ved Forhandlingerne i Landstinget, skal jeg med Thingets Samthkke foreløbig forbigaae den første paa Dagsordenen opførte Sag og gaae over til den anden Sag, som er

Forelæggelse ved Indenrigsministeren af Udcast til Lov om, at Embedet som Borgermester og Auktionsdirektør i Helsingør fra 1ste April 1863 vil være at lønne med fast Gage m. m. samt af

Udcast til Lov om Opførelsen af en ny Banegaard ved Kjøbenhavn og om en Forandring i den Kjøbenhavnskorsørskke Fernbanes Retning.

Den ærede Minister har Ordet.

Indenrigsministeren: Grunden, hvorfor det Lovforslag, som jeg herved har den Ære at forelægge, kommer saa silbgt, er, at det Forhold, som det angaaer, har givet Anledning til Forhandling mellem den paagjældende Embedsmand og Finantsministeren; Forslaget gaaer nemlig ud paa, at Vedkommende maatte blive sat paa fast Gage med en Rettighed, som ikke tilkommer ham ifølge Gage-loven, men som i analoge Tilfælde er indrømmet af Rigsdagen, nemlig saaledes, at han faaer det Alderstillsæg, som efter hans Embedstid vilde tilkomme ham. Dette kunde Finantsministeriet imidlertid kun

gaae ind paa for sit Vedkommende under Forsætning af, at Statskassen havde Fordeel deraf, og der har i saa Henseende været Spørgsmaal om at fratage Embedsmanden en særlig Bestilling som Medlem af Kvarantainekommisjonen, for hvilken Borgermester Dirik har oppebaaret en Gage af 400 Rb., og som ikke kan betragtes som en Deel af hans Embede som Borgermester; thi den hører efter Sagens Natur til Politimesterforretningerne, og der er ogsaa ved Politimesterens Udnævnelse taget det udtrykkelige Forbehold, at denne uden Vederlag skal overtage denne Bestilling, naar Statsraad Dirik afgaaer fra Embedet. Dette Beløb af 400 Rb. kan altsaa ikke betragtes som en Deel af Borgermestergagen, der bortfalder, men paa den anden Side vil Balancen stille sig i Disfavør af Statskassen, naar han ved Siden af sin faste Gage beholder denne Bestilling. Under de stedfundne Forhandlinger har imidlertid Statsraad Dirik erklæret sig villig til at afgive denne Gage, og i saa Tilfælde stiller Forholdet sig ikke blot ganske analogt med tidligere Forhold, men det vil ikke engang kunne vække nogensomhelst Betænkelighed. Hans Borgermestergage plus 400 Rb. bortfalder altsaa, og han sættes paa fast Gage med Alderstillsæg.

Det næste Lovforslag, jeg har den Ære at forelægge, angaaer en Fernbanesag, og jeg behøver kun at nævne dette Navn, for at Enhver kan indsee, at det ikke er for Fornøielsen Skjyb, at jeg saa seent i Sessionen indbringer et Lovforslag, vedrørende denne Gjenstand. Spørgsmaalet er optaaet uden Foranledning og uforudset fra min Side netop i de sidste Dage, og Sagens Stilling er en saadan, at det er forbundet med Besvær baade at fremme Sagen og at nægte dens Fremme, fordi den maa finde en stieblikkelig Afgjørelse, dersom den overhovedet skal komme til Udførelse. Jeg troer imidlertid, at Sagen navnlig for de Herrer, der boe i Kjøbenhavn eller som i stor Detail have fulgt de offentlige Forhandlinger, er saa velbekjendt, at jeg kan forudsætte, at Enhver uden stor Overveielse kan danne sig en Mening om den, og den er saa vigtig i sig selv, at jeg tør gjøre Regning paa, at den vil blive modtagen med Velvilje. Da jeg ikke har